

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VIII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, Februari 1907.

No. 2.

Korset.

Du dyra kors, från grafvens kulle
du pekar emot himlen opp:
oss, som i döden hvila skulle,
du lifvet skänkt och evigt hopp!
Där dog för oss vår vän den bäste,
där naglades hans hand och fot,
och där på korset Herren fäste
den handskrift, som oss var emot.

Det dyra blod, som där har runnit,
förmär att två den sämste ren.
Där har min själ en fristad funnit
från fienderna — där allen'.
Där är den gamle ormen krossad,
af kvinnans säd — som Gud det
sagt —

Och där är syndaren förlösd
från sataus och från dödens makt.

Det korset skiljer mig från flärden,
från lustarna och syndens stig;
mitt jag är korsfäst där för världen
och världen korsfäst där för mig.
Se, korsets armar vida sträckas
mot öster och mot väster ut.
O, måtte snart all världen väckas
att falla till dess fot till slut!

Så vare korset all min ära:
där stiftades med blodet frid!
Må jag med fröjd dess smälek bära
i världen än en liten tid!
Och genom korset med dess smärta
nu väg till härligheten går.
Ja, vägen till Guds fadershjärta,
som utaf evig kärlek slår!

På korset öppnades den vägen,
när Jesus till försoning led.
Det är den rätta Jakobs-stegen,
där änglar stiga upp och ned!
Och öfver korset himlaljuset
i ljullig strålgans bryter fram,
där öppnas för oss fadershuset —
Pris vare dig, Guds rena Lamm!
(D. U. T.). MÄRTA LAGERFÄLT.

Passionstankar.

Den betydelsefulla del af kyrko-
året, som af ålder burit namnet
fastlags- eller passionstiden, har nu
ingått. Dess syftemål är icke blott
det att utgöra en erinran för den
kristna kyrkan om Jesu fyrtio da-
gars fasta, utan jämväl och väsent-
ligen att påminna om och inskräpa
hos oss vår Frälsares försoningsli-
dande. Den afser ock att vara en
förberedelse för ett rätt firande
af den fröjdefulla påskhögtiden,
nppståndelsens högtid.

Jesu försoningslidande är ett af

den gudomliga uppenbarelsens största och härligaste mysterier. I det samma åstunda änglarna att skåda in. Är det då underligt, att människor, både lärda och olärda, i alla tider mycket sysselsatt sig med att forska, begrunda och söka göra klart för sig hvad dess innebörd och betydelse kunna vara? Tyvärr ha därvid icke alla låtit sig ledas af skriftens enkla och oförtydbara sanningar, utan följt "klokt uttänkta fabler", resonerat efter det förnufts-kloka vettet, och så har man kommit till de mest skriftvidriga tolkningar och resultat. Förnuftet har man icke velat taga till fånga under Kristi lydnad, utan gifvit detsamma fritt spelrum. När människan på dylikt sätt gifver vika för villfarelsens aude, så blir för henne det mest förnuftiga oförnuftigt och det oförnuftiga får gå och gälla för förnuftigt. Ty skriftens lära om Kristi lidande är ingalunda oförnuftig: den är den gudomliga uppenbarelsens lära och, såsom allt gudomligt, öfvergår den det genom synden inskränkta och fördunklade mänskliga förnuftets förmåga att kunna genomtränga och till hvarje dess minsta detalj fatta och nöjaktigt förklara. På samma gång är den ock så enkel, att den mest olärde kan i tron fatta och tillägna sig hela dess oändligt tröstefulla innehåll. Återigen, den saft- och kraftlösa försoningslära, som socinianer och andra med dem förkunna, huru tom och innehållslös, ja, rent af förnuftslös är icke den? Huru skall den arma öfver sina synder förskräckta och bedröfvade själen kunna hämta ifrån den någon tröst i sin nöd? Enligt den läran var det den största dårskap af Gud att sända sin Son i världen att genomgå allt det ofattbara lidande, som tillskrifves honom. Enligt den förnuftskloka människans sätt att resonera om Gud och hans rådslut, blir resultatet, att Gud måste anses såsom dåraktig och alla hans gärningar lika så. Men "han, som bor i himmelen, ler; Herren bespottar dem."

Under fastlagstiden få vi riklig anledning att betrakta i synnerhet sådana delar af Guds ord, som framställa för oss Jesu lidande, och så få vi följa honom steg för steg på hans marterstråt. Därunder få vi lära känna mycket rörande beskaffenheten och betydelsen af hans lidande. Må vi med ödmjuka och mottagliga sinnen göra bruk af denna dyrbara tid och i hjärtats enfald betrakta Guds ord.

Jesu lidande var ett kroppsligt lidande. Därom bär den grymma behandling, som vederfors honom inför hans domare och fastnaglandet vid korset det kraftigaste vittnesbörd. Se huru de råa människorna slä och misshandla honom, se huru de trycka törnekronan med dess hvassa taggar på hans hufvud, se huru de genomborra hans heliga händer och fötter med spikarna, hvarmed han fästes vid korsets stam.

Men Jesu lidande var ock ett inre eller själslidande, och detta var ännu svårare än det yttre lidandet till kroppen. Den klaraste inblikken i hans inre lidande få vi i Getsemane och på korset. Och dock, huru oändligt litet är det icke vi kunna fatta af det lidande vår Frälsare erfor i till exempel de stunder, då han "begannte förfaras, bedröivas och ängslas"; då han "föll ned på sitt ansikte till jorden och bad, att, om möjligt vore, denna stund måtte gå från honom"; då "han kom i mycket stor ångest och bad ännu ifrigare, och hans svett vardt såsom blodsdroppar, som föllo ned på jorden"; eller då han på korset ropade i sin själs ångest: "Min Gud, min Gud, hvarför har du öfvergifvit mig?" Så mycket fatta vi, att det var ett lidande, som ingen blott människa kunde uthärda. Därför "Såsom Jesu smärta var aldrig någons varit har."

Och oakadt Jesu lidande för en yttlig iakttagare var af jämförelsevis kort varaktighet, så var det icke dess mindre af evighetsnatur. Genom syndafallet var människan hemfallen åt evigt straff. Jesus hade åta-

git sig att i vårt ställe utstå detta straff. Därför inses, att om hans lidande skulle göra tillfyllest, så måste det hafva just denna evighetsart. Sant säger därför sångaren, då han till Jesu ära sjunger: "Bevekt af vårt elände, helvetets kval du kände." Endast på grund af sin gudomliga natur kunde Jesus i tiden fullborda detta evighetslidande.

Men hvarför led Jesus? Själff var han helig, synden hade ej besmittat honom. För egna synder kunde han således icke behöfva lida. Därför måste de, som förkasta lidandets ställföreträdande betydelse, blifva oss svaret skyldiga på frågan, hvarför Jesus led. Någon tillfredsställande förklaring kunna de omöjligen gifva. Det enda rätta svaret finna vi i de två orden: *vår Frälsare*. Det var vår sak, Jesus hade åtagit sig. Det var för våra synder han led. Det var i vårt ställe han stod. Det straff vi för våra synders skull hade förskyllt att lida tog han på sig och utstod det i vårt ställe. Endast när vi så betrakta Jesu lidande, kunna vi fatta dess ändamål och betydelse. Och just i denna härliga dager framställer skriften öfverallt detsamma. Gamla och nya testamentena äro enstämmiga häri. I det oförläpiga femtiotredje kapitlet i Esaias heter det härom: "Sannerligen, han bar vår kraukhet och lade på sig vår sveda, och vi ansägo honom såsom af Gud straffad, slagen och plågad. Men han blef sargad för våra öfverträdelse och slagen för våra missgärningar; näpsten lades uppå honom, att vi skulle hafva frid, och genom hans sår blefvo vi helade. Herren kastade allas våra synder uppå honom. Han bar gifvit sitt lif till skuldoffer. Han skall bära deras synder. Han bar mångas synder och bad för öfverträdarna." Aposteln Paulus skrifver utförligt om Jesu ställföreträdande lidande, bland annat så här: "Gud försonade i Kristus världen med sig, icke tillräknande dem deras öfverträdelse; den som icke visste af synd har han för oss gjort till synd, på det att vi skulle varda Guds rättfärdighet i honom. Då tiden var fullbordad, sände Gud sin Son, född af kvinna, född under lagen, på det att han skulle friköpa dem som vore under lagen, att vi skulle få barnskapet. Det är ett fast ord och värdt att på allt sätt mottagas, att Kristus Jesus har kommit i världen för att frälsa syn-

dare. Alla hafva syndat och äro utan berömmelse inför Gud och varda rättfärdigade utan förskyllan, af hans nåd, genom återlösningen i Kristus Jesus, hvilken Gud har framställt till ett försoningsoffer medelst tron, genom hans blod." Petrus säger: "Vetande, att I icke med förgängliga ting, silfver eller guld, hafven blifvit återlösta från edert fäfängliga, fäderneärfda lefverne, utan med Kristi dyra blod, såsom ett felfritt och obesmittadt lamms, hvilken våra synder själf bar på sin kropp upp på trädet." Och Johannese säger: "Han är försoningen för våra synder, men icke allenast för våra, utan ock för hela världens." Och den store botpredikanten i öknen säger: "Se, Guds Lamm, som borttager världens synd." Många andra bibelställen i samma tonart kunde anföras, men vi få bedja den benägne läsaren att själf slå upp sin bibel och läsa, ja, tag och läs, tag och läs!

Det oändligt sköna och tröstefulla i denna bibels försoningslära kunna vi nog beprisa och upphöja. Den försäkrar oss, att den botfärdige, nådehungrande syndaren har tillgång till en evig och fullkomlig rättfärdighet och frälsning, om han blott i hjärtats uppriktiga botfärdighet vill i tron omfatta detsamma. Gud vare tack för sin utsägliga gäfv: Kristi ställföreträdande försoningslidande!

"Han fullgjorde, hvad vi borde, och blef vår rättfärdighet. Han afvände vårt elände för båd' tid och evighet. Han förvärfde, att vi ärfde ljus och frid och salighet."

"Våga dig dristelig tro, att Jesus gjort allt för dig! Så var evige Faderns råd, mänskan frälstes af evig nåd, enfödde Sonen det gjort."

Våga dig dristelig tro, att Jesus gjort allt för dig! O, hvad fröjd och hvad kraft har den, som fått *allt* uti Frälsaren! Salig och helig han är."

Kristi förnedring och upphöjelse.

Pil. 2: 5—11.

Ingen dygd pryder en kristen bättre än ödmjukhet. Ödmjukhet anstår alla, icke minst barnen. Om barnet ej förlorat barnasinnets, så är det ödmjukt. Därför tog också Jesus en gång barnen i sin famn, så-

gande: Hvilken som förnedrar sig såsom detta barnet, han är störst i himmelriket. Men en långt högre förebild än de små, små barnen, är oss gifven i honom, som ensam ägt och bevarat barnasinnets rent, i Jesus Kristus. Många förmaningar gifvas oss till ödmjukhet, såsom t. ex. denna: Gud står emot de högmotiga, men de ödmjuka gifver han nåd. Men ingen förmaning kan blifva så inträngande som framhållandet af Jesu Kristi egen förebild. Denna är oss gifven i texten, som vi nu vilja betrakta.

Jesus var af evighet i Guds skepelse eller gestalt, d. v. s. han var i besittning af Guds majestät, såsom i väsendet ett med honom. Denna härlighet kunna vi ej tänka oss inuti, blott ana. Ingen kan med sina jordiska ögon se Gud och lefva. Ingen kan med sin tanke fatta honom fullt. Hvad skulle förmå Jesus att lämna denna härlighet? Det måste vara något utomordentligt stort. Men hvad fanns större än hvad han redan ägde? Intet. Huru dyrbar var icke platsen i Faderns sköte för Sonen. Vi minnas, huru han suckade och längtade här nere på jorden tillbaka till denna fadersfamn. Ja, hvad kunde väl då förmå honom att lämna sin härlighet? Det var vår nöd genom syndafallet. O, hvad Jesus måste älska! Aposteln skildrar denna kärlek så, att Jesus icke aktade såsom ett rof att vara jämlik Gud. Då vi människor finna en skatt, t. ex. ett stycke guld i jorden, kasta vi oss öfver det såsom en fångst eller ett fynd, som vi ej släppa ur händerna utan kamp. Jesus fasthöll ej så denna underbara skatt: att dela Guds Majestät i himmelen. Han hade fått syn på en annan skatt, för hvars vinuande han ville försaka allt och våga allt. Den skatten var det fallna människosläktet. Vi säga ännu en gång: O, hvilken kärlek Jesus har för syndare!

Nu berättar aposteln för oss huru Jesus afklädde sig den himmelska härligheten: Han utblottade sig själf. Ingen tvang honom att lämna himmelen. Endast hans egen kärlek dref honom därtill. Här se vi nu Jesu ödmjukhet. Det är skillnad på att förödmjukas och att förödmjuka sig själf. Baru måste ofta förödmjukas, just därför att de ej vilja ödmjuka sig själfva. Då likna de ej Jesus. Men om de själfmant förödmjuka sig, då likna de honom. Ja, Jesus ödmjukade sig

själf, och det därhän, att han utblottade sig. Han lägger ned sin spira, han tager af sig sin härlighets krona, han afkläder sig sin mantel af ljus. Hvad änglarna skulle häpnat! De äro ju ock tjänare, men aldrig hafva de behöft utblotta sig, när de tjänat Gud.

Huru djupt utblottade sig då Herren? Han blef människa. I gamla testamentet hade Gud uppenbarat sig vid vissa tillfällen i mänsklig gestalt. Nu blef Guds Son människa. Hvad vi än kunna säga om Jesu utblottande, kunna vi dock aldrig säga något, som fullare betecknar densamma, än att han blef människa. Det är nämligen ett oändligt afstånd mellan Gud och människa, mellan skaparen och det skapade, mellan den allsmäktige och stoffet. Jesus blef en verklig människa, lik människor och i åthäfvor funnen som en människa. Han ligger hjälplös i krubban som ett litet barn, han beder som ett barn i hemmet sin moder om hjälp, han behöfver hvila och föda som vi, han gråter och ler och känner såsom en människa, ehuru allt hvad han är och gör är rent och obesmittadt af synd. Då Jesus blef människa, kunde han hafva valt kejsarpalatset i Rom eller någon annan furstlig boning till sitt hem. Men han ville blifva tjänare, och därför valde han det fattiga hemmet i Betlehem och Nasaret. Men han gick ännu djupare ned. Han blef allas tjänare. Ända djupare! Han gick ned i döden! Ända djupare! Han gick in i korsens, förbannelsens, död. Den trappa, på hvilken Jesus steg ned, förde honom så djupt ned som till botten af vårt elände. Han ödmjukade sig i sanning. Och om det nu ej skall blifva ett vackert tal allena om vår ödmjukhet, då måste vi söka likna Jesus och blifva tjänare, som i vår tjänst böja icke allenast vår rygg, utan jämväl vårt hjärta.

Ödmjukheten har sin lön af Gud. Här på jorden förbises den ofta och förtrampas af människor. Men Gud har en stor lön åt ödmjukheten. Ödmjukan eder därför under Guds mäktiga hand, på det han må upphöja eder i sinom tid. Jesus blef upphöjd, därför att han hade ödmjukat sig. Han fick hela himmelens till lön; summa härlighet, från hvilken han afstätt, fick han åter. Gud satte honom öfver allting, Ef. 1: 20—23. Han, som var tjänare, skall därför en gång hyllas såsom

Herre. Jesu namn skall stråla härligare än alla andra namn. Alla folk skola samlas inför honom, då han kommer i sitt majestät och intager platsen på tronen, synlig för alla folk. Då skall hvarje tunga bekänna honom och hvarje knä böjas inför honom. Många skola då hylla honom för sent och i ångest. Saliga de, som redan nu lära sig att i ödmjukhet böja sina knän för honom! Saliga de, hvilkas tungor redan nu lära sig att åkalla det dyra Jesus-namnet; Jesu upphöjelses dag skall äfven blifva deras upphöjelsedag. Fr. H.

* * *

Bilden af Guds ord såsom en säd är framför många andra bilder träffande och lärerik. Lägg bredvid hvarandra en ädelsten och ett sädeskorn. Den gnistrande, blixtrande ädelstenen drager väl blicken till sig, den erbjuder vida mera af yttre glans än det till utseendet enkla, obetydliga sädeskornet. Men lägg dem båda i jorden — och förhållandet blir ett annat. Ädelstenen förblir sig lik; i honom finnes intet lif. Men sädeskornet sväller och skjuter brodd, och snart står där såsom genom ett under en planta, en stängel, ett ax och korn i axet.

Hufvudsaken är icke det yttre, utan det inre. Finnes hos dig död eller lif?

* * *

En framstående man sade en gång: "Jag skulle vilja gifva min högra hand, om jag kunde glömma det som jag lärt i dåligt sällskap, om jag kunde ur minnet utplåna hägkomster af ord, som jag hört, af scener, som jag sett, af handlingar, som jag bevittnat." Välj, min vän, ditt sällskap! Vi mottaga lätt intryck från vår omgifning, och vår karaktär utvecklas gärna i samma riktning som de oss omgäfvande personernas. Och du fader och du moder, se äfven du noga till, med hvem din son eller dotter umgås. Ett ondt sällskap kan alldeles fördärva ditt barn, då ett godt däremot fördärlar detsamma.

Öfva dig i lifvet att ej anse någonting för skönt utom det goda, ingenting nyttigt utom det sanna, ingenting nöjsamt utom det tillåtna, ingenting ärofullt utom det rätta, ingenting afundsvärdt utom dygden, ingenting olyckligt utom synden.

Kraften af ett ord.

Om kraften af ett ord, uttaladt i tro och kärlek, hafva vi många sköna, uppmuntrande exempel. Se här ännu ett. Mätte vi däraf lifyas att använda hvarje tillfälle, som gifves, att få säga ett hälsosamt ord till någon själ.

En äldre troende man berättar följande om sin omvändelse: Då jag ännu var en yngling, bevistade jag en bönesammankomst i vårt lilla skolhus. Läraren beskref särdeles varmt Jesu hjärtelag emot syndare, men jag träffades icke däraf. När vi skulle gå därifrån, kom jag i närheten af fru B., med hvilken jag då icke var mycket bekant. Hon sade dock till mig: "Jakob, sök den käre Frälsaren." Jag kan icke säga, hvilket mäktigt intryck dessa ord gjorde på mig. Det var ingenting ovanligt i dem, och mycket värtäligare kallaserop hade jag förut hört, utan att de träffat mitt hjärta; men Herrens Ande gaf nu lif åt dessa ord. Jag funderade på dem under vägen hem och undvek därför mina kamraters samspråk. Jag tänkte på dem, när jag kom hem; och innan jag begaf mig till hvila, tvingade de ned mig på knä att för första gången i mitt lif bedja om syndernas förlåtelse. Äfven sedan jag lagt mig, stodo de för mig och jag grät vid tanken på dem. Verkan af dem tycktes väl något försvagad under den följande dagens sysselsättningar, men de stodo åter för mig, då jag på aftonen igen blef ensam.

Jag såg sedan aldrig fru B. sitta i sin bänk i den gamla kyrkan eller på sin vanliga plats i skolhuset, utan att dessa ord trängde sig in på mig med förnyad makt, och ehuru jag ännu en tid fortsatte mitt lif som förut, kan jag dock i sanning säga, att dessa få ord, uttalade med kärleksfullt allvar af denna ringa, obemärkta kvinna, blefvo medlet i Herrens hand att föra mig från mörkret till ljuset.

Den ringaste kristen kan på detta sätt säga ett vänligt ord om Frälsaren till en själ och bedja för dess frälsning. Intet redligt bemödande i Herrens tjänst är i verkligheten förgäfvat, och om vi sällan få se frukterna här, skall dock evigheten uppenbara, att de härligaste verkningar ofta kommit genom de ringaste medel.

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör:

Pastor N. J. W. NELSON,
823 East 5th St.,
MOSCOW, IDAHO

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige.....65 "

Erlägges icke prenumerationsafgiften inom 3 månader efter förfallotiden, så begäres 75 cents.

Columbia.

Vol. VIII. No. 1.

January 15, 1907.

Published monthly by
Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.

Price,
50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class mail matter.

OBSERVERA!

A den å tidningen eller omslaget fastklustrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerations tiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas. Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande,
911 Stewart st., Seattle, Wash.
Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.
Pastor C. J. Renhard, kassör,
150 N. 19th st., Portland, Ore.

Vid inträdet af hvarje ny tidsperiod inom kyrkoåret påminnes man osökt om, hvilken förträfflig anordning kyrkoåret utgör. Hvarje dess afdelning har sitt särskilda budskap att frambära till kyrkan i sin helhet såväl som till den enskilde kristne. Alla de stora frälsningssanningarna få därigenom den framskjutna plats, som dem tillkommer, och ingen af dem kan gärna undanskjutas. Så har kyrkan den dyrbara förmånen att hvarje år till sin uppbyggelse begrundande genomgå hela den gudomliga frälsningsplanen, allt Guds råd till människans frälsning. Och nu under passionstiden är det Jesu ställföreträdande försoningslidande, som utgör det stora hufvudämnet för kyrkans betraktelse och begrundande. Innebörden och betydelsen af Jesu lidande är utsägligt. Det

utgör grunden till vår frälsning. Guds vrede öfver synden drabbade Kristus och han led straffet för våra synder. Han har förlöstat oss ifrån lagens förbannelse, då han vardt en förbannelse för oss. Ett rätt betraktande af Jesu lidande skall lära oss i någon mån fatta Guds stora kärlek till sin afbild på jorden, människans återlösning. Passionshistorien hjälper oss ock till en klarare insikt om synden. Den måste i sanning vara stor, då den icke kunde godtgöras på annat sätt än genom Jesu offerdöd. Må vi alltså efter Guds vilja använda denna passionstid, att dess syftemål i afseende på oss icke må förfelas, utan att vårt skuldmedvetande må väckas och stärkas och att Guds kärlek må mera helt intaga vårt hjärta.

Öfver prästbrist klagas åtskilligt inom Augustana-synoden, och det icke utan grund, ty de vakanta pastoratens antal är stort. Inom vår egen lilla konferens råder ock för närvarande stor prästbrist. Fem eller sex pastorer behöfva vi nu med detsamma. Bellingham-pastoratet har varit vakant en längre tid och hittills fått endast *nej* till svar på utfärdade kallelser; snart flyttar pastorn i Vancouver, B. C., till annan konferens och så blir den församlingen vakant; pastorn i Spokane har resignerat för att antaga kallelsen till presidentskapet för konferensens läroverk och församlingen i Couer d'Alene, så får Spokane se sig om efter annan pastor; Moscow-pastoratet har delats i tvänne, hvadan där blir plats för ytterligare en pastor; församlingen i Seattle har beslutat att kalla pastor för missionsfältet i Ballard; sannolikt torde snart nog den nybildade församlingen i South Tacoma till sammans med Sunne-församlingen vilja ha pastor. Det är summa sex pastorer, som här är rura för. Huru skola de erhållas? Ty det synes ingalunda gå lätt för sig att förmå pastorer i de östra konferenserna att flytta hit ut till den "vilda västern." Dock, för Gud är det lätt att låta våra farhågor komma på skam. I detta sammanhang må ju nämnas,

att vi ha anledning glädjas öfver vår konferensskolas grundläggning. Vi hoppas, att af våra ynglingar, som där få sin förberedande undervisning, skola åtminstone några helga sina lif åt arbetet i Herrens vingård. Emedan de ha uppväxt här och räkna vår konferens såsom sitt barndomshem, så är det ju naturligt antaga, att de skola käma sig manade att tjäna Guds rike inom denna konferens. Vi må därför med hopp och förtröstan se framtiden an och med all ifver arbeta för vår skolas framgång.

Penningen har en betydande roll att utföra i Guds rike. Ofta händer det dock, att man tillmäter honom allt för stor betydelse. Han skall vara tjänare, icke herre. Mången gång är han icke desto mindre herre öfver sin ägare, så att denne säger till honom: Nej, jag har icke råd att släppa dig ut i Guds rikets tjänst! När det blir fråga om att göra anslag för kyrkliga ändamål, så går man därför mycket försiktigt tillväga. Man gör uträkning på möjliga utgifter, hvilka böra vara så små som möjligt; man räknar ock tillgångarna, men därvid glömmar man oftast en viktig faktor, Guds löften till den som af kärlek till honom och hans sak på jorden offrar på Guds altare. Ännu har aldrig någon blifvit fattig genom att tjäna Gud med de gåfvor han undfått. Hvilka äro de, som knota högljuddast öfver de dryga utgifterna för Guds rike? Jo, det är de som gifva minst. Så blotta de sitt hjärtas tomhet på kärlek till honom, som offrade allt för dem. Ty där denna kärlek finnes, där räknar man det som en ljuflig förmån att efter den nåd och den förmåga, som Gud gifver, offra för hans rikets befrämjande.

Då detta nummer af COLUMBIA kommer allmänheten tillhanda, är sannolikt vår konferens samlad till sitt 15:de årsmöte i Spokane, Wash., i Salems-församlingens nyrenoverade kyrka. Konferensen sammanträder på kvällen den 20 dennes. Predikantlista för mötet återfinnes anorstädes i detta nummer. Detta blir ett högst betydelsefullt möte, särskildt hvad beträffar skolsaken. Rapporten härom komma att föreläggas mötet. Med all säkerhet måste konferensen besluta om nödiga skolbyggnaders uppförande m. m. Ett är visst: nu har konferensen fått

arbete för mötena. Blifve detta årsmöte till rik välsignelse för församlingen, där det hålles, för dess ledamöter och för konferensen i sin helhet!

Mången undrade nog, om COLUMBIA för januari skulle alldeles utblifva. Hvarför den kom så sent, kunna vi icke förklara. Kanske var tryckeriet ovanligt öfverhopadt med arbete, och möjligen hindrade snödrifvorna i Dakota och Montana henne på färden.

Pastorala förrättningar.

VIGDA.

Af pastor B. F. Bengtson:
den 10 jan.: Johan Albert Wicklund och Emma Emelia Nylund, båda från Marshfield, Ore.
Af pastor Martin L. Larson:
den 2 jan.: Otto Hognonson och Carrie Falkner, båda från Fall City, Wash.;
den 12 jan.: Andrew J. Anderson från Tolt, Wash., och Alice Wiberg från Seattle;
den 16 jan.: Sam Johnson och Maria K. Naslund, båda från Everett, Wash.;
den 19 jan.: Ole Sundström och Hanna West, båda från Seattle;
samma dag: Josef A. Sigfrid Teir och Hilma Erenia Teir, båda från Seattle.
Af pastor N. J. W. Nelson:
den 17 jan.: John Pearson och Hilda Ahlin, båda från Moscow.
Af pastor C. J. Renhard:
den 3 dec.: Fred Schuknecht och Jennie Wormdahl;
den 8 dec.: Gust Grönquist och Bertha Swenson;
den 15 dec.: Herman Berggren och Ada Skore;
den 19 dec.: John A. Kallström och Anna Malmberg;
den 22 dec.: Herman Hockenson och Hellen Söderberg;
den 24 dec.: John Forslöf och Amalia Lindahl;
samma dag: August Anshelm Nelson och Lillian Margaret Olson;
den 26 dec.: James Morby och Ellen E. Palm;
den 9 jan.: Edward G. Anderson och Alice C. Box;
den 30 jan.: Frank G. DeBroen och Emma C. Hendrickson.

DÖPTA.

Af pastor B. F. Bengtson:
den 13 jan.: Anders Alfred Mattias, son till mr och mrs Anders Fredrickson, North Bend, Ore.

den 19 jan.: Elmer George, son till mr och mrs John Johnson, Marshfield, Ore.;

den 20 jan.: Maurits Henrik Hemming, son till mr och mrs Otto Vik, North Bend, Ore.;

den 21 jan.: Josef Wilhelm, son till mr och mrs Josef W. Kennenen, Beaver Hill, Ore.;

samma dag: Edna Andrina, dotter till mr och mrs Andrew Anderson, Ten Mile, Ore.

Af pastor Martin L. Larson:

den 1 jan.: Carl Arthur Henning, son till mr och mrs Carl August Swanson, Georgetown, Wash.;

den 2 jan.: Sofia Anna Louisa, dotter till mr och mrs Richard Adolf Hanson, Hartford, Wash.;

den 6 jan.: Edwin Bertill, son till mr och mrs Gus Anderson, Seattle;

den 16 jan.: Elmer William, son till mr och mrs Harry Hegg, Silverton, Ore.;

den 19 jan.: Eugen Arnold, son till mr och mrs Alrik Quist, Seattle;

den 27 jan.: Nikolai Walfrid, son till mr och mrs Nikolai Mattila, Seattle;

den 28 jan.: Ivar Johannes, son till mr och mrs Evert Swan, Seattle.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 28 jan.: Minnie Catharine, född den 18 juni 1896 i Hennesey, Oklahoma, Emma Elin, född den 23 maj 1901 i dito, Gladys Hilma, född den 6 nov. 1903 i dito och Alice Theresia, född den 18 juni 1905 i Troy, Idaho, döttrar till mr och mrs Erik Oller, Troy, Idaho.

Af pastor C. J. Renhard:

den 16 dec.: Fredrick Alfrid, son till mr och mrs Alfred Nelson;
samma dag: Russel Manfrid och Milton Filmore, söner till mr och mrs Alexander Matson;

den 30 dec.: Irene Elvida, dotter till mr och mrs Victor Carlson;

samma dag: Carl Theodor, son till mr och mrs Eric T. Nordin;

den 6 jan.: John Arthur och Jennie Alfrida, barn till mr och mrs John Anderson.

Af pastor G. E. Rydquist:

den 6 jan.: Edith Maria Florence, dotter till mr och mrs Emil Hedman;

den 7 jan.: Raymond Clarence Lesley, son till mr och mrs Max Bielmeier.

JORDFÄSTADE.

Af pastor Martin L. Larson:
den 27 jan.: mrs Anna Lydia Johnson, 34 år, Seattle (medlem).

Af pastor N. J. W. Nelson:
den 28 jan.: Harold Martin Oller, 2 månader och 20 dagar, Troy, Ida.

Af pastor C. J. Renhard:
den 24 dec.: Änkan Christina Carlson, 87 år, 5 månader och 7 da.;
den 29 dec.: Vilma Skarstedt, 20 år, 10 månader och 2 dagar;
den 3 jan.: Selma Johnson, omkring 30 år.

Af pastor G. E. Rydquist:
den 1 jan.: enda sonen af Edward och Annie Young, Youngs River;

den 7 jan.: Blanche Day.

Kyrkliga nyheter.

Pastor A. M. Green i Orange, Mass., är kallad till Bellingham-pastoratet.

* * *

Teol. stud. A. V. Anderson är kallad att efter vid nästa synodalmöte erhållen ordination blifva pastor för församlingen i Vancouver, B. C.

* * *

Spokane, Wash. Pastor J. Jespersen har till kyrkorådet inlämnat sin resignation. Han innehar kallelse till Coeur d'Alene, Idaho.

Man gläder sig inom församlingen åt det förestående konferensmötet, af hvilket man hoppas få skörda rik andlig välsignelse. Pastorena och lekmaannaombuden med deras fruar hälsas hjärtligt välkomna till Spokane; likaså andra våra landsmän, som kunna och vilja komma till mötet. De som ämna sig dit torde godhetsfullt i god tid därom underrätta pastor Jespersen.

* * *

Marshfield, Ore. Vår ev. luth. församling härstädes beslutade vid sist hållna årsstämma att ävägbringa en andra våning öfver församlingens nuvarande "hall" och att inreda densamma till prästboställe. Detta beslut kräfdes, att efter gjorda nödiga förberedelser, extra stämma blef utlyst att hållas den 8 dennes (jan.). Vid stämman i fråga valdes byggnadskommitté samt ordnades för öfrigt allt, som afsåg företagets början och fullbordan. Enighet kännetecknade äfven dessa rådplägningar och beslut, som för församlingen äro förenade med betydande utgifter.

Församlingen tycktes vara fullt medveten om att den efter nu fyllda 22 år borde förverkliga den länge närda önskan, att förskaffa sig eget prästboställe. Det är ingen lätt sak

för mindre bemedlade folk att komma i besittning af fast egendom i staden Marshfield-nu, då tomterna i de mera centralt belägna residensdelarna af staden betinga fem @ sex tusen dollars stycket. Ett oförutsedt uppsving från femton hundra dollars per tomt på mindre än ett års tid.

* * *

Seattle. Vi hafva omorganiserat vår söndagsskola i öfverensstämmelse med det system, som var synligt i *Augustana* och *Barnens Tidning* för en tid sedan. I stället för A-B-C-boken och Barnens Andra bok använda vi nu sålunda *Solglimten*, *Solstråten* och Bibliska Berättelser i de lägre klasserna. Vi ha ock en klass i småbarnsafdelningen för barn från 4 till 6 år. General Councils sköna planckartor begagnas där. Vi hoppas att denna ändring skall tjäna till vår söndagsskolas bästa.

Vår församling fröjdar sig öfver att hon nu är skuldfri och ämnar hafva en särskild glädjefest därför den 31 dec. (Föreligger icke här en felskrifning? Red.) Dr G. A. Anderson och pastor C. E. Frisk äro inbjudna att vara med oss vid denna fest.

På sitt möte den 25 jan. beslutade Dorkas-föreningen, som nu till fullo betalt för prästhuset, att under detta året arbeta för att samla medel för missionen i Ballard, en förstad norr om Seattle. Denna stad kommer att i en snar framtid blifva annekterad till Seattle.

Torsdagen den 7 febr. kommer församlingen att hålla stämma och kalla pastor för denna stadsdel. Gud gifve oss den rätte mannen där.

* * *

Moscow. Vid fortsättningsstämman härstädes den 25 jan. behandlades allsidigt frågan, huruvida icke tiden för pastoratsdelning vore inne och om därför icke denna församling kunde utgöra själfständigt pastorat. En af de två valda representanterna från Troy var närvarande. Vid omröstningen, som skedde med slutna sedlar, var en ansenlig majoritet för delning. Beslutet gjordes sedan enhälligt. Otvifvelaktigt skola förmänerna af delning visa sig vida öfverväga de något drygare utgifterna, som bli en följd däraf. På grund af det skedda har pastorn resignerat från pastoratet för att gifva de två nya pastoraten full frihet i

val af pastor. Stämma för prästval hålles i Moscow den 8 febr.

Hvile nu Guds välsignelse öfver dessa två nya pastorat. Må de ock båda två snart erhålla lärare efter Guds sinne.

Ungdomsföreningen höll nyligen en "necktie"-social i kyrkans undervåning. Ett kort program utfördes och förfriskningar serverades. Det var en högst trefflig och oanstötlig tillställning. Nettovinsten belöpte sig till \$40.

* * *

Troy. En mindre vanlig högtidlighet ägde rum härstädes den 28 sistlidne januari. Tidigt på morgonen föregående dag hade den oftast ovälkomne och objudne gästen döden gjort besök i mr och mrs Erik Ollers hem och hemförlofvat deras minsta barn, gossen Harold Martin, i en ålder af endast 2 månader och 20 dagar. I de sista stunderna af hans lif meddelade honom modern nöd och blef han således genom det heliga nådemedlet delaktig af Jesu nåd. Begrafningen skedde från hemmet nyssnämnda dag på eftermiddagen och bevistades af många i grannhället. Men före sorgedustjänstens början ägde en annan helig handling rum. Familjen har nämligen ännu fyra barn, alla flickor, respektiva 10, 5, 4 och 1 år gamla. Dessa hade ännu icke undfått det heliga dopet. Samlade vid sin lille broders bår blefvo nu alla dessa genom det heliga dopet upptagna i den treenige Gudens gemenskap. De närvarande påmindes således kraftigt om både död och lif. Djupt gripande och oförgätlig var denna dop- och begravningshögtid. Gud välsigne dessa små och behålle dem i sin gemenskap tills de få del af det lif, som ej vet af någon död.

Församlingen håller fortsättningsstämma den 8 mars. Vid det tillfället kommer ock sannolikt att hållas prästval, på grund af att församlingen i Moscow beslutat utgöra pastorat för sig själf.

* * *

Från Tacoma. Med anledning af att det blifver tjugofem år nästa höst sedan församlingen stiftades, beslöt församlingen vid årsstämman att fira tjugofemårs-fest till hösten samt att uppbetala alla småskulder och låta insätta en piporgel i kyrkan till högtiden. Uppmuntrande rapporter afgifvos om församlingens framgångsrika verksamhet under året. Alla föreningarna och söndags-

skolorna hade varit i full verksamhet och rönt glädjande framgång. Tabita-föreningen hade inbringat nära fem hundra dollars under året och kunde rapportera att mötena varit ganska väl besökta. Ungdomsföreningen hade icke uti finansiellt hänseende lyckats så bra som Tabita-föreningen, men hade dock fått glädja sig öfver väl besökta möten och lyckade fester. Dorkas-föreningen har ock tillväxt och förökat sin piporgelfond samt utfört väl förberedda festprogram. Lydia-föreningen har troget sytt och arbetat för sin syauktion, som hon ämnar hafva under innevarande år. Sångkören har, under professor A. Hedbergs skickliga ledning, förköftrat sig uti den sköna sängkonsten samt till antal. Dessutom har han bildat en musikkår, som på både bläs- och strängaspel låtit höra sig vid högtider och fester. Förutom söndagsskolorna i kyrkan har församlingen haft söndagsskola på tvemme andra platser i staden, så att hela barnskaran uppgått till omkring 175 barn. Ny församling har bildats i South Tacoma, och den Första församlingen anslag \$150 till hjälp att underhålla en student för South Tacoma och Suune-församlingen. Den senare har lofvat en lön på \$75 för året till studenten, som skall kallas, ifall han vill gifva densamma tveene söndagsbesök i månaden. B. Anderson, A. Nelson och N. A. Swenson invaldes till diakoner och Edward Young samt C. J. Ahnquist invaldes till trustees. John Hedberg valdes till föreståndare för den svenska och Lehman Wendell för den engelska söndagsskolan. Prof. A. Hedberg återvaldes till orgelnist och sängledare med en lön af \$300.

Roy Nelson, som för någon tid sedan blef så illa skadad i en hiss uti ett af stadens största handelshus, var föremål för en stor öfverraskning, i det att församlingen och några andra hans vänner en afton infunno sig uti hans föräldrahem och skänkte honom en summa af \$70 såsom ett intyg på att de ville dela med honom och föräldrarna glädjen öfver hans nästan otroliga vederfående. En angenäm stund tillbragtes i hemmet med tal, sång och musik samt åtnjutandet af kaffe och kakor.

* * *

Astoria. Söndagen den 27 jan. var en stor högtidsdag för vår församling. På morgonen den dagen

firades nämligen högmässa och nattvardsgång. Näväl, kanhända någon säger, det var väl icke så ovanligt, att man behöfver sätta det i tidningen såsom en nyhetsbit. Men denna gudstjänst var mer än vanligt högtidlig. Många åhörare, många, sökte sin Gud och Frälsare i nådens måltid, Herrens heliga nattvard, rätt många som förenade sig med Guds församling. Fjorton nya medlemmar intogos nämligen vid detta tillfälle.

Församlingen har beslutat att göra åtskilliga förbättringar på kyrkogendomen äfven detta år. Både kyrka och prästhus skola målas och ny grund af cement skall läggas under det senare.

* * *

Portland. Immanuels-församlingens årsstämma den 2 jan. aflopp stilla och fridfullt. Till diakoner valdes: Leonard Linholm, Peter Emmerston, P. A. Palm, A. J. Staffanson och Anton Holm; till trustees: C. A. Carlson och Anton Henriksson. Fröken Hilda Carlson valdes till organist och Andrew Bäckström till kyrkoväktare. Totalomkostnaderna för kyrkans byggande rapporterades vara \$12,214.67 och för prästhuset \$3,497.56.

* * *

Augustana-församlingen i östra delen af Portland är snart färdig med att bygga kyrka. En ganska betydande summa är redan subskriberad. Pastor C. A. Tolin med familj synes trivas väl, och församlingen har mottagit dem med glädje och tillgifvenhet. Allt bäddar godt för framtiden.

* * *

Mist, Ore. Bethlehem-församlingen höll sin årsstämma den 29 jan. Pastor C. J. Renhard ledde förhandlingarna. Till diakoner valdes Peter Wauström och Moritz Carr; till trustees O. S. Lyon och G. Olson.

* * *

Gresham, Ore., den 30 jan. 1907. Herr redaktör af COLUMBIA. Julhelgen är nu förfluten. Under densamma fingo vi på juldagen samlas i vår lilla trelliga kyrka till ottesång. Många upmärksamma åhörare voro närvarande för att få höra talas och sjungas om Jesusbarnet. Vår pastor, B. S. Nyström, blef uppmuntrad med ett juloffer. Juldagens kväll höll söndagsskolan sin julfest. Barnen sjöngo, spelade och deklamerade af hjärtans lust och fröjd.

De syntes alla så glada och lyckliga. Det märktes då att söndagsskolans föreståndare hade begagnat mycken flit vid väljandet af passande stycken för barnen och vid deras inöfning. Kyrkan var den kvällen alldeles fullsatt af åhörare.

Den 19 januari höll församlingen sin årsstämma, därvid glädjande rapporter upplästes från pastor, tjänstemän och föreningar, nämligen kvinnornas missionsförening, ungdomsföreningen, flickornas systerförening och från söndagsskolan. Till sekreterare återvaldes Wm. Anderson; till diakoner Gust. Larson, C. A. Lindgren och P. N. Almquist; till trustee Emanuel Anderson; till söndagsskolföreståndare F. A. Staffanson. Församlingen har under det gångna året ökat med 4 familjer; 11 barn hafva konfirmerats; tvenne familjefäder hafva aflidit. Våra gudstjänster hafva varit väl besökta, så ock nattvardsbordet och söndagsskolan. Och så hade vår lilla Saron-församling den stora glädjen att förliden sommar få ha konferensmöte, då viktiga frågor blefvo afgjorda för Columbia-konferensen, särskildt frågan om upprättandet af ett konferensläroverk.

Vår kyrka ligger två mil öster om den lilla staden Gresham, som har elektrisk järnvägsförbindelse med Portland. En annan järnväg är nu utstakad, hvilken kommer att bli af stor betydelse äfven för svenskarna här, emedan den kommer i närheten af vår kyrka, där det torde bli en liten anhaltstation. Det skall ock bli elektrisk järnväg från Portland till Mount Hood, som med sin hjässa af evig snö majestätiskt höjer sig ofvan molnen.

Må COLUMBIA fortfara att göra besök i våra hem, ja, om möjligt ända oftare.

Vänligen,

P. N. ALMQUIST.

Från konferensens läroverk.

Coeur d'Alene, Idaho. Den 7 januari börjades Columbia-konferensens skola med tre lärare och 12 elever. Sedan dess har den vuxit, så att den nu räknar 54 elever. Skolan började med endast en afdelning, handelskolan. Att man började med just den afdelningen och ingen annan och att man började vid nyåret och ej väntade till hösten, hade sina särskilda orsaker. Staden växer mycket fort och synes ge en ljus

framtid till mötes. Hade vi icke genast skridit till verket med att upprätta en handelsskola, så skulle andra hafva gjort det, och så hade vi fått kanske en svår medtäflare till närmaste granne. Som det nu är, ha vi ingen i Coeur d'Alene att täfla med, och det torde dröja, innan någon önskar våga försöket att inkräkta på vårt område. Dessamma kan sägas om musikafdelningen, som nu håller på att upprättas. Dessutom är det jämförelsevis lätt, sedan man fått en eller flera afdelningar i gång, att böra flera, allt eftersom behöfvet visar sig och förmågan räcker till. Ännu äro vi i hyrd lokal och få nog så förblifva åtminstone till nästa höst, men då hoppas vi få flytta in under eget tak. De studerande äro från Coeur d'Alene och närmaste omgifning. Vi ha ej försökt att få studerande från annat håll, ty vi kunna icke gifva dem den tillägg, som de behöfva, om de skola vara borta från hemmet. Först när vi få "dormitories" kunna vi med godt samvete inbjuda ungdom från alla håll att komma till vår skola. Som det nu är, göra vi det bästa vi kunna under omständigheterna. Vi taga det ena steget efter det andra framåt, och vi komma målet så småningom allt närmare. Vi veta hvart vi vilja, och med Guds hjälp skola vi med tiden komma dit.

Från Vancouver, B. C.

Första sv. ev. lutherska församlingen i Vancouver, B. C., höll sin årsstämma den 10 januari, då äfven hölls prästval. Af pastoralrapporten, hvilken af stannman antogs, framgick, att vi hafva många anledningar till att prisas, tacka och lofva Gud för hans hjälp och ledning med oss både såsom enskilda och såsom församling; att arbetet gått sakta men säkert framåt inom alla församlingens verksamhetsgrenar. Ingen vidare splittring, eller sekterisk ande har varit förnimbar ibland vårt folk, trots det att man ifrån andra läger sökt väcka misstroende för vår lutherska kyrkas tro och dess lärare, utan enighet och sänja har varit rådande uti vårt arbete och uti vår tro, hvilket gifvit oss styrka. Gudstjänster hafva hållits tvenne gånger hvarje söndag. Högmässogudstjänsterna ha icke varit så väl besökta som önskligt. För några torde väl hinder förefinnas, men för de flesta är dock största hindret lik-

giltighet och lättja samt brist på hunger och törst efter lofvande Guds ord. Mätte Guds Ande mer och mer väcka detta behof! Aftonsångsgudstjänsterna däremot ha varit väl besökta af så väl församlingsmedlemmar som utanför stående och främlingar. Ordet har således blifvit utsådt på många hjärtans åkrar. Hvad frukt det kommer att bära veta vi icke nu, men vi hafva Guds ord och löfte på att det icke skall återvända fäfangt utan bära frukt. Må vi alla enas om att troget besöka Herrens sköna gudstjänst. Välsignelsen skall icke uteblifva. Herrens heliga nattvard har firats trenne gånger under året, men ledsamt nog hafva åtskilliga af församlingsmedlemmarna icke någon gång gått fram till Herrens bord. Somliga synas hafva missuppfattat nattvardens betydelse och ändamål och stanna borta på grund af en viss rädsla eller vidskepelse och glömma, att den är ett nådemedel. Dopet synes i de flesta fall hållas i helgd, och man förer de små till Jesus genom detsamma. Öfver detta glädja vi oss och hoppas, att vårt folk aldrig må försumma denna Kristi instiftelse och befallning. De flesta barndop ha dock hittills skeft i hemmen i stället för i kyrkan, där de borde förrättas. Där det möjligen kan låta sig göra, förordas, att barnen undfå det heliga dopet i Herrens helgedom. Söndagsskolan har oafbrutet fortsatt sitt arbete, och i det hela taget ha vi fått glädjas öfver goda resultat. Andra åter ha tagit sig friheten att stanna hemma allt för mycket för att få verklig del af undervisningen och de förmåner som erbjudas. Tvenne fester, en påsk- och en julfest, ha hållits, hvilka varit väl lyckade och till välsignelse och uppmuntran för alla. I söndagsskolan undervisas 45 barn af 6 lärare. Ungdomsföreningen har troget arbetat för vår ungdoms intellektuella och andliga lyftning samt församlingens intresse. Såsom regel har den haft möten hvarannan vecka. Åtskilliga fester ha hållits under dess auspicer för medels insamlande och för sociala ändamål. Vi hoppas och tro, att vår ungdom i Vancouver skall mer och mer genom denna förening och vår församling lyftas och dragas till ett sant kristligt lif och ädlare sträfvan. Nog får man med ledsnad se och höra huru världens med sina tomma nöjen och usla brunnar söker locka vår ungdom

PREDIKANTLISTA

vid konferensmötet i Spokane den 20—25 februari.

ONSDAGEN.

Kl. 8 e. m.—Konferenspredikan af ordföranden.

TORSDAGEN. (Missionsfest).

Kl. 8 e. m.—Past. B. F. Bengtson: Bönens betydelse för missionen.
Pastor C. J. Renhard: Vår hemmission.
Pastor C. E. Frisk: Vår hednmission.

FREDAGEN. (Ungdomsfest).

Kl. 8 e. m.—Dr G. A. Anderson: Tal på svenska.
Pastor J. E. Oslund: Tal på engelska.

LÖRDAGEN.

(I kapellet i Union Park).

Kl. 8 e. m.—Predikningar af past. M. L. Larsan, dr G. A. Anderson och past. B. S. Nyström.

SÖNDAGEN.

Kl. 10:30 f. m.—Högmässogudstjänst och nattvardsgång.
Pastor V. N. Thoren: Skriftetal.
Pastor C. A. Tolin: Högmässopredikan.

Kl. 3 e. m.—Pastor B. S. Nyström: Svensk barnpredikan.
Pastor G. E. Rydquist: Engelsk barnpredikan.

(I kapellet i Union Park).

Kl. 3 e. m.—Pastor C. E. Frisk: Tal till barnen.
Pastor N. J. W. Nelson: Tal till de äldre.

Kl. 7:30 e. m.—Pastor C. R. Swanson: Passionspredikan.
Pastor S. D. Hawkins: Passionspredikan.

MANDAGEN.

Kl. 8 e. m.—Korta tal af konferensens samtliga pastorer.

Diskussion äger rum torsdags, fredags och lördags eftermiddagar. Ämne: "Hemmet". Past. G. E. Rydquist inleder diskussionen.

bort; men vi tro, att det finnes en liten kärntrupp ibland vår ungdom, som ännu icke böjt knä för Baal. Må de genom Guds nåd arbeta för att sätta högre ideal och bättre seder än dryckenskap och dans för vår ungdom i Vancouver! Det berömvärda arbete, som församlingens sängkör utfört under året, må icke heller glömmas. Med få undantag har den öfvat en gång i veckan, och så ofta den kunnat har den höjt högtidligheten vid aftonsångsgudstjänsterna och tillfälliga fester. Till alla sångarna ett hjärtligt tack, och en tacksamhetskrans ville vi så gärna vira kring ledarinnans panna, ty det är ädla personligheters uppoffring i Kristi rikes tjänst som gör, att vi ännu få höra skön sång och musik uti våra tempel vid våra gudstjänster. Må eder lön blifva att med den väldiga kören inför tronnen få deltaga i Lammets nya sång! Kvinnoföreningen har äfven i år bevisat samma energi, trohet och flit som under hela sin tillvaro. Möten ha hållits regelbundet och fester och

försäljningar anordnats för medels insamlande till församlingens förmån. Församlingens styrelse har sammanträdt till möte tvenne gånger i månaden, då församlingens ärenden på ett broderligt sätt blifvit diskuterade och behandlade. Församlingens finanser ha upptagit mesta tiden vid dessa möten. Kyrkan och prästhuset ha under året ikläddts en ny och prydlig dräkt. Sextiofem cents per kommunikant ha insändts till Columbia-konferensens kassör för beläckande af våra skyldigheter till konferensen och synoden. Under året hafva 16 barndop, 18 vigslar och 8 begrafningar förrättats af församlingens pastor. 20 medlemmar hafva intagits i församlingen och 8 uttasterats. Församlingen består nu af 65 medlemmar, hvaraf 45 äro kommunikanter.

Af kassörens rapport framgår, att inkomsterna under året varit \$1,331.90 och utgifterna \$1,292.75. Enligt trustiernas rapport ter sig församlingens finansiella ställning så här:

Tillgångar.

Behållning i de olika kassorna	\$ 154.28
Utestående fordringar i medlemsavgifter	45.40
Kyrkoegendom, sammanlagdt värde	8,000.00

Summa \$8,199.68

Skulder.

Alla skulderna sammanlagda	\$3,050.00
----------------------------------	------------

Sålunda tillgångar utöfver skulderna	\$5,149.68
--	------------

Af revisorernas rapport framgår, att församlingskassörens inkomster, tillsammans med kassabehållningen vid årets början, varit \$1,331.90 och utgifterna \$1,292.75; sålunda kassabehållning \$39.15.

Kvinnoföreningens räkenskaper visa, att inkomsterna under året varit \$396.70 och utgifterna \$366.60; sålunda behållning i kassan \$30.10.

Ungdomsföreningens räkenskaper visa, att inkomsterna för året varit \$191.95 och utgifterna \$135.10; alltså kassabehållning \$56.85.

Söndagsskolans inkomster under året hafva varit \$179 och utgifter \$150.82; kassabehållning \$28.18.

Till församlingssekreterare valdes Adolf Lundgren. Till diakon för tre år invaldes O. Åström. Till trustees (kyrkovårdar) invaldes G. Carlson, Wm. Wilson och S. Göranson. Till söndagsskolföreståndare återvaldes O. Åström. Till organist återvaldes Mrs C. R. Swanson. Till granskningskommitté eller revisorer för året valdes Albert Anderson, Sanfrid Johnson och P. J. Bennett. Alldenstund församlingen icke ansåg sig kunna sända delegat till konferensmötet, beslutades att bedja konferensen om ursäkt.

Som stämman äfven blifvit utlyst för prästval, upplyste kyrkorådet, att det vid sista möte uppsatt teol. stud. A. V. Anderson såsom kandidat för prästval. Detta förslag understöddes af stämman, och vid namulistas uppropande afgåfvos *alla* rösterna för ofvannämnde teol. stud. A. V. Anderson, som sålunda enhälligt blef vald att efter erhållen ordination blifva församlingens pastor. Prästlönen bestämdes till \$900 för året, och beslutades att begära ett anslag af \$600 från konferensen. Med stående omröstning beslöts att frambära ett tack och lof till Herren för allt det goda, som under det flykta året har kommit oss till del, och att vi utbedja oss hans välsignelse i fortsättningen,

hvar efter stämman afslutades med afsjungandet af sista versen af psalmen 3 och välsignelsen.

Kyrkostyrelsen återvalde vid sitt första möte efter årsstämman Adolf Lundgren till finanssekreterare och Alfred Nelson till kassör.

Tacoma-distriktets missionsmöte i Bellingham, Clearbrook och Ferndale, Wash., den 22—24 jan. 1907.

Åter igen en trefald af församlingar. Detta mest nordliga pastorat i staten Washington (det gränssar i norr intill provinsen British Columbia) var länge vakant och har nyligen genom pastor Gustaf Bergmans aflyttning från konferensen åter blifvit utan lärare. Detta kändes ock vid mötet. Broder Bergman saknades mycket såväl i brödrakretsen som i församlingarna. Dock hade han, och däröfver glädde vi oss, lämnat ljusa spår efter sig icke blott uti den andliga verksamheten utan äfven i de rent materiella stråfvandena. Ett talande bevis på de senare funno vi uti kyrkans (i Bellingham) nuvarande sköna elektriska belysning. Hvilken stor kontrast till den forna oljebelysningen! "Gud är ett ljus, och intet mörker är i honom", säger aposteln, och för visso bidrager ett skönt jordiskt ljus i icke ringa mån att stämma sinnet till ett rätt firande af Herrens sköna gudstjänst.

Mötet öppnades i Ferndale tisdagen den 22 jan. kl. 2 e. m. med predikan af pastor Martin L. Larson öfver ämnet: "Omvändelsens nödvändighet." Text: Matt. 18: 3. På kvällen samma dag firades gudstjänst i Bellingham, hvarvid pastorerna Hawkins och Thorén skulle hafva predikat, men alldenstund de försummat att infinna sig, predikade pastor C. E. Frisk i deras ställe öfver Joh. 3: 19: "Detta är domen att ljuset har kommit i världen, och människorna älskade mörkret mer än ljuset, ty deras gärningar voro onda."

Onsdags f. m. kl. 10 hölls åter gudstjänst i Ferndale. Pastor C. R. Swanson predikade nu öfver ämnet: "Att känna sig hemma i Herrens tempel." På e. m. kl. 2 firades nattvardsgudstjänst, och pastor Larson höll skriftetal öfver Joh. 21: 15: "Älskar du mig?" I Clearbrook hölls äfven gudstjänst på e. m. kl. 2, då pastor S. D. Hawkins predikade

öfver Hes. 33: 11: "Så sant jag lefver, säger Herren, Herren: jag har ingen lust till den ogudaktiges död, utan fastmer därtill att den ogudaktige vänder om från sin väg och lefver. Så vänden då om, ja, vänden om från edra onda vägar. Hvarför viljen I dö, I af Israels hus?" Ämne: Nödvändigheten af en sann omvändelse.

Onsdags afton firades åter gudstjänster i Clearbrook och Bellingham. I Clearbrook predikade pastor Frisk öfver ämnet: "Omvändelsens hinder och deras öfvervinnande." Text: Uppb. 3: 20, "Se jag står vid dörren och klappar." I Bellingham predikade pastor Larson öfver Matt. 2: 1—12. Ämne: "Vill du finna Jesus, så sök honom och du skall finna honom."

Torsdags f. m. kl. 9 firades högmässogudstjänst och nattvardsgång i Clearbrook. Pastor Hawkins höll skriftetal öfver Jesu ord: "Gören detta till min äminnelse", 1 Kor. 11: 24, och pastor Frisk högmässopredikan öfver Rom. 12: 6—12.

Distriktets affärsmöte hölls i Bellingham torsdags e. m. kl. 2 i Nels Andersons hem. Eftersom detta var årsmöte, företogs val af ämbetsmän, då undertecknad valdes till ordförande och rapportör för COLUMBIA, pastor M. L. Larson till sekreterare och dr G. A. Anderson till kassör. Pastor V. N. Thorén hade insändt begäran om ursäkt för frånvaro vid detta möte, hvilken begäran blef beviljad. Beslut fattades att hålla extra möte vid konferensmötet i Spokane och därvid bestämma plats och tid för hållandet af nästa distriktsmöte. Alldenstund pastor C. R. Swanson antagit kallelse till New York-konferensen och ej kommer att vara närvarande vid flera möten i detta distrikt, uttalade den afgående ordföranden, dr G. A. Anderson, å distriktets vägnar några afskedsord till broder Swanson, hvilken ock i ett kort tal besvarade desamma. I afskedets stund kände vi oss såsom distrikt tacksamma till Gud för det goda vi genom broder Swanson bekommit, sorgsna öfver den förlust vi lida genom hans aflyttning och glada i den bönen, att Herrens välsignelse måtte följa honom i arbetet äfven på det nya verksamhetsfältet.

Extra stämman för prästval hölls i Bellingham under mötet (onsdagskvällen den 23). Pastor M. L. Larson fungerade såsom ordförande vid denna stämman. Valet utföll så, att

pastor A. M. Green i Orange, Mass., blef enhälligt kallad till församlingens pastor.

Torsdagskvällen afslutades mötet med nattvardsgudstjänst. Pastor Swanson höll skriftetal öfver Es. 46: 8 och pastor Hawkins predikan öfver Luk. 2: 42—52. Ämnet för predikan var: "Guds barns glädjekällor."

Rikliga tillfällen till ordets betraktande gäfvos salunda under detta möte, och sköna voro stunderna i Herrens gårdar. Mätte hvarje hvilodag, hvarje särskild högtid, hvarje besök i Herrens tempel, hvarje betraktande af Guds dyra ord och i synnerhet hvarje firande af Jesu döds äminnelsehögtid vara verkliga springkällor, ur hvilka själen dricker himmelskt lif, frid och fröjd i Gud!
S. D. H.

Årsstämman i Seattle.

Den svenska lutherska församlingen härstädes höll sin årsstämma den 10 och den 17 jan. på aftnarna. De flesta omröstningarna voro enhälliga. Alla rapporterna voro uppmuntrande. Antalet åhörare har betydligt ökat på söndags f. m. och vid bönestunderna kl. 7 på söndagsaftnarna. Herren har i nåd välsignat församlingen. Några hafva under året börjat att på allvar vända sig till sin Gud, och de troendes skara har tillväxt. Församlingen har fått en ganska stor tillökning under 1906.

Under året har församlingen betalt sin skuld. Hela subskriptionen har ej ännu inbetalts, men vi hoppas att alla, som lofvat bidraga, infria sina löften. Kassören har förskotterat, tills subskriptionspenningarna komma in.

Dorkas-föreningen har nu till fullo betalt för pastorshuset och skänkt det till församlingen. Denna förening har under året lämnat \$577.50 till församlingens kassör.

Ungdomsföreningen har \$350.50 i sin kassa. Den har beslutat att snarast möjligt insätta en piporgel i vår kyrka.

Söndagsskolan har haft 142 lärjungar inskrifna under året. Den har haft \$178.55 inkomster och har \$135.92 i kassan.

Kören har \$78.55 i sin kassa.

Församlingens statistik hade den 1 jan. 1907 följande utseende:

Kommunikanter	316
Barn	149

Hela antalet medlemmar	465
Döpta: Barn af medlemmar	10
" Barn af icke-medlemmar	55
Konfirmerade	9
Intagna på betyg	27
Intagna på bekännelse	21
Intagna barn	13
Aflyttade kommunikanter	8
Utstrukna kommunikanter	3
Döda kommunikanter	4
Begrafningar förrättade	19
Vigslar förrättade	48

Sedan intagningen den 6 jan. räknar församlingen 330 kommunikanter och inalles 483 medlemmar.

Församlingens utgifter hafva varit: till missionen \$293.32; till andra ändamål inom konferensen och synoden \$97.73; till fattiga och nödlidande utom församlingen \$155.82. Alla hennes utgifter hafva varit \$4,217.54.

Bland de fattade besluten nämnas här följande: Att en kommitté väljes, som skall höra sig för efter en god orgelnist och körledare; att pastors lönen höjes med \$100, så att den blir \$1,100 för året; att församlingen kallar en pastor såsom missionär till Ballard. En ansenlig subskription upptogs vid stämman för detta ändamål; att församlingens pastor beviljas två månaders tjänstledighet under sommaren; att studerande Otto R. Carlström från Rock Island, Ill., kallas för tre månader att hålla skola i sex veckor och att predika under pastors fritid.

Må Guds välsignelse i allt rikare mått komma den svenska lutherska församlingen i Seattle till del.

M. L. L.

Fick blåsor på fötterna.

En prästman, som en morgon satt på en hotellveranda i Saratoga, N. Y., tilltalades af en ung dam:

"God morgon, herr doktor."

"God morgon", svarade han.

"O, jag är så trött. Jag fick blåsor på fötterna förliden natt, då jag dansade. Apropos, herr doktor, hvad tankar har ni om dansen?"

"Ni bekänner er vara en kristen, icke sant? Har ni någonsin fått blåsor på fötterna, då ni gått Herrens ärenden?"

Den unga damen kände frågan djupt och vände sig bort. Några dagar senare talade hon ånyo med prästmannen.

"Herr doktor", sade hon, "jag har icke haft någon ro, sedan ni ställde den där frågan till mig, och nu vill jag säga er, att jag aldrig fått blåsor på fötterna i Herrens tjänst, men

från denna stund skall jag verka för honom så godt jag kan." Hon höll sitt löfte och blef en nitisk Herrens tjänarinna.

Har du lärt dig?

Tiden ilar, har du därvid lärt dig uti allt fäfänglighet att se, har du lärt, att under allt som mött dig

säga blott: o Gud, din vilja ske? Har du lärt hur allting vingar tar, lärt, att ingenting kan hållas kvar?

Har du lärt dig vara nöjd och stilla under tuktan af en Faders hand, lärt att utan knof och klagan känna kraften gå och svika efterhand; lärt att dö från allt som var dig kärt;

lärt hur föga allting här är värdt?

Har du lärt dig under ökenfärden, att du är en främling blott och gäst; lärt att allt var idel sorg och möda, äfven då det varit bar som bäst? Har du lärt dig under stormens brus lyfta blicken upp mot Faderns hus?

Har du lärt vid korset falla neder under känslan utaf synd och skuld, lärt att under frestelse och mörker vakar öfver dig en Fader huld, lärt, att under tidens nöd och tvång är det han, som styr din lefnads gång?

Tiden ilar, har du därvid lärt dig lämna allt, hvad denna jord beskär, lärt att utan fruktan möta döden, som för hvarje stund dig närmre är? Har du lärt att lämna hemmet här för det hem, som vinkar ofvan där?

Då, ja, då, med fröjd du sikljes lädan,

lägger nötta vandringsstafven ner. Pilgrimsdräkten, blott ett lån på jorden,

du till sist åt henne återger — går så frigjord ifrån jätrens dal in i hindens ljusa fröjdesal.

Goda råd, dåligt följda.

"Kännu dig själf" först. Sedan kan du bättre bedöma andra och deras handlingar.

Se blott de ljusa sidorna i lifvet. Det är nyttigt för dig. Du skall själf blifva mera ljus.

Blicka icke sorgmodigt tillbaka in i det förflutna, det kommer aldrig åter. Gör det bästa du kan med det närvarande, det är ditt.

Den sanna lyckan finnes endast genom att lefva i fullkomlig harmoni med Gud. Detta innebär en fullkomlig lydnad för hans vilja.

Folkets val.

“Då ropade hela hopen och sade: Röj denne ur vägen, och gif oss Barabbas lös.” Luk. 23: 18.

På ett sorgligt sätt fick Pilatus erfara, huru vanskligt det är att i folkets händer lägga valet mellan sanningens heliga vittne och syndens tjänare, mellan Jesus och Barabbas. Sedan han hunnit hämta sig något från sin första öfverraskning, frågade han med vemodig klagan: “Hvad skall jag då göra med Jesus, som kallas Kristus?” Folket var icke tveksamt. De ropade högre och djärfvare: “Korsfäst, korsfäst honom!” och förnekade därmed den helige och rättfärdige, begärande att en mandråpare skulle skänkas dem.

Det har i sanning sin stora betydelse, att då Jesus dömdes till korssets död, en grof ogärningsman frikändes. I denna händelse se vi hela evangeliets innehåll måladt för våra ögon. Vi hade med våra synder, med vårt uppror mot Guds bud och vilja förtjänat att dömas till döden. Lagen uttalar domen öfver oss, och vi äro hemfallna under dess förbannelse. Jesus har gått i vårt ställe. Han har tagit på sig vår synd och utstätt förbannelsen, som var syndens straff. Han, som icke visste af synd, har Gud för oss gjort till synd, på det att vi skulle varda Guds rättfärdighet i honom. Han har utköpt oss ur lagens förbannelse, då han var en förbannelse för oss. Jesus dömdes till korssets död, och Barabbas blef fri. Endera skulle blifva fri, Jesus eller den syndiga mänskligheten. Men nu blef vår Herre Jesus Kristus det Guds Lamm, som offrades för världens synd, och hela mänskligheten blef därigenom friköpt. På denna fasta och osvikliga grund predikas nu syndernas förlåtelse och frihet från skuld och död. Härom sjunger Luther:

“För oss sitt lif, sitt dyra blod
han ville icke spara.”

Den som nu i tron anammar denna Jesu Kristi försoning skall varda salig, men den som icke tror skall varda fördömd.

Lätom oss, käre läsare, med uppriktigt hjärta fråga: Huru välja vi? Hvad göra vi med Jesus? I sanning en viktig fråga för oss envar. Äfven vi ställas i valet mellan Jesus och Barabbas. O, att vi icke fölle för frestelsen att välja såsom judar-

na! Huru ofta sker det icke i vår församling och bland vårt folk, att den köttsliga begärelsens Barabbas lössläppes och Jesus bindes? Huru ofta händer det icke, att mången likt Pilatus låter sig af syndiga människors lättsinniga rop förledas att gifva själfsväldet fria tyglar, att begära frihet för ens onda väsen, frihet för lustar och utsväfningar i synder och laster, under det att dygden och helighet i Herren undanskjutas och hållas fångna? Lätom oss i stället lyssna till apostelns förmaning: “Läten försona eder med Gud!” och lätom oss i tron fly till Frälsaren, som genom sitt förbundsblod utsläpper fångar ifrån brunnen, i hvilken intet vatten är, Sak. 9: 11. Genom detta förbundsblod vinnes frihet från syndaskulden, syndastraffet och syndaträldomen af alla dem som i tron utvälja Kristus såsom sin Frälsare.

Uppväckt genom en moders bön.

En vacker söndagsmorgon för mer än trettio år sedan vandrade en flock unga studenter längs utmed floden Potomac i Amerika, i närheten af Washington. Målet för deras utflykt var en stilla, vacker plats, där de ämnade fördrifva tiden med kortspel och lustiga upptåg. För att förhöja nöjet medförde hvar och en sin vinflaska, gömd i baktiekan.

Plötsligt hördes då kyrkklockorna från en närliggande by, de malmrika tonerna klingade högtidligt ut i den klara morgonluften. Georg, en af de unga männen, som hittills tycktes endast hafva tänkt på lek och skämt i det glada laget, blef på en gång allvarsam, vände sig om flera gånger och steg sedan beslutsamt in på vägen, som förde tillbaka till byn. “Hallå!” ropade kamraterna, ger du dig nu till att bli helig, Georg? De slags grillerna skola vi nog snart skölja af dig. Kom nu tillbaka till oss, annars doppa vi dig ner här i floden”, och med dessa morska ord omringade vännerna Georg.

Med allvarlig bestämdhet svarade han: “Ja, att ni, som äro sju mot en, hafva öfvermakten, behöfva ni icke säga mig, men innan ni göra vidare narr af mig, skola ni först höra på mig, sedan döma. Ni veta alla, att jag har mitt hem mycket långt härifrån, men hvad ni icke veta, det är, att min kära moder varit mycket sjuk och svag ända

från min allra tidigaste barndom. Jag var hennes yngsta barn. Min fader hade icke råd att kosta mycket på min undervisning, men en god vän, lärare vid universitetet, erbjöd sig emellertid att antaga sig mig. Min moder hade så svårt att skiljas från mig, det medtog nästan hennes sista krafter. Förberedelserna till resan utfördes i all stillhet. Först när tiden var inne, att postvagnen skulle afhämta mig, kallade hon mig till sin säng, bad mig falla på knä bredvid densamma, och sedan bad hon till Gud för mig. Intill min dödsdag skall jag komma ihåg den bönen. Sedan sade min moder till mig: ‘Min älskade son, när du i dag lämnar ditt hem, har du för sista gången här på jorden sett den, som har älskat dig högst af alla i denna världen. Du har icke medel att komma hem förrän om två år, när du slutat dina studier, och då har jag nog för länge sedan kämpat ut. Lofva mig nu att söka din kraft hos Herren Gud. Hvarje söndag från tio till elfva skall jag tillbringa i bön för dig. Hvar du än befinner dig i världen under den timmen, hvar gång kyrkklockorna kalla, så tänk på din döende moder, som frambär böner till Gud för dig — och nu en kyss till afsked. Res med Gud!’

“Kamrater, jag väntar aldrig att få återse min moder mera här på jorden, men så sant Gud hjälper mig, skola vi åter mötas i himmelen.”

Alla de unga männen hade tårar i ögonen, den ring, de slagit omkring Georg, öppnades af sig själf, och med djup rörelse vandrade han till kyrkan. Med ett slag hade han runnit alla kamraternas hjärtan, och hvad mera var, Gud vann deras själar.

Tysta och stilla infuno sig alla de unga männen vid gudstjänsten. Med flit tappades under vägen både kort och vinflaskor. Från denna dag använde de sin söndag på ett helt annat sätt än förut, och kyrkklockorna kallade icke förgäfvets. De blefvo alla sanna kristna.

Georg lefde och verkade länge som en skicklig och samvetsgrann jurist i Iowa.

Sålunda blefvo då genom en troende kvinnas böner åtta unga män uppväckta ur den andliga döden, och visste vi därtill, huru många själar, som ytterligare blefvo vunnna för Gud genom dem, så finge vi se

hvilket storverk, som kan åstadkommas genom en moders bön i tron.

Gud har störtat kanhända de gudar, som vi hade jämte honom, på det att han skulle få vara allena härskande. Han har kanhända funnit det vara nyttigt att borttaga från oss det jordiska goda, på det att vi måtte mera trakta efter det himmelska. Han vill därvid hindra oss att på jorden upprätta en helgedom och däröfver skriva: här är min hviloplats. Nej, här är vallfärden, här är pröfnings-tiden, där ofvan är Guds folks hvila. Dock säger han till oss: frukta icke, du pilgrim på lifvets färd, mitt ansikte skall gå framför dig, du skall icke vara utan tröst och vän på din väg.

MAUDEFF.

* * *

En absolut lugn vattenyta åter speglar troget solens bild, och ett hjärta, som är stilla inför Gud, åter-gifver troget hans bild bäst.

* * *

"Skrif icke där", sade en fader till sin son, som skref med en diarnant på en fönsterruta i deras våning.

"Hvarför icke?"

"Därför att du icke kan utplåna det."

Tänker du någonsin på, mitt barn, att du hvarje dag skrifer något som du icke kan utplåna?

Du talade hårdt till din moder förleden dag, det trängde in i hennes älskande hjärta och sårade henne djupt. Det ligger där ännu och sårar henne hvarje gång hon tänker därpå. Du kan icke utplåna det.

MOLINE PIANON & ORGLAR

Äro till alla delar mera omsorgsfullt byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fyllig ton samt vara längre. De säljas nu billigt. Kataloger och prisliste erhållas gratis genom att tillskriva

J. PETERSON & CO., - Moline Ill.

Prenumerera nu
på var kyrkas tidningar

AUGUSTANA
THE YOUNG
LUTHERAN'S COMPANION
UNGDOMSVÄNNEN

ADRESSERA:
AUGUSTANA BOOK CONCERN,
ROCK ISLAND, ILL.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekiperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager * Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt
och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmate-
rialier och allt, som tillhör en
välordnad apotekarerörelse
alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste, och
det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträttet insätts i ram.
Kikhaltigt förlag af taflor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSSOW

Grocerier

Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp.

MOSCOW, IDAHO

COLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

**CANDIES, ICE CREAM &
SOFT DRINKS**

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & ushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högata kontanta pris betalas för biff,
fläsk, färdkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Nya Testamenten, Biblisk Historia,
Katekes m. fl.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Potlatch Lumber Co.

MOSCOW, IDAHO

All kinds of Building Material, Paints,
Oil, Varnish and Brushes.

Hard and Soft Coal. W. H. CONNER, Mgr.

The Idaho Meat Market

Svensk köttbod.

Allt som tillhör affären alltid på lager.
Moderata priser. Reddbar behandling.
Gör mig ett besök!

CARL F. ANDERSON, ägare

If you are in the Palouse country
you may have your laundry done
at the

MOSCOW
STEAM LAUNDRY

Just hand it to our agent at either
of the following places:

Potlatch,
Palouse,
Genesee,
Troy,
Kendrick,
Juliaetta,
Lenore,
Peck,
Caldesac,
or Gifford,

and it will have our
prompt attention.

We clean everything,
"your character excepted"

C. B. GREEN, Proprietor